

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sąd Administracyjny — Republica Polonia) — Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10)/Minister Finansów (C-180/10), Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

(Cauzele conexe C-180/10 și C-181/10) ⁽¹⁾

(Fiscalitate — Taxa pe valoarea adăugată — Directiva 2006/112/CE — Noțiunea de persoană impozabilă — Vânzarea de terenuri construibile — Articolele 9, 12 și 16 — Nededucerea TVA ului aferent intrărilor)

(2011/C 319/12)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10)

Pârâți: Minister Finansów (C-180/10), Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelny Sąd Administracyjny — Interpretarea articolului 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) precum și a articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Vânzarea mai multor parcele de teren construibil — Calitatea de persoană impozabilă a vânzătorului în cazul în care terenul face parte din exploatarea agricolă a vânzătorului și în cazul în care acesta din urmă și-a încetat activitățile ca urmare a trecerii în intravilan construibil a terenului său de către comună

Dispozitivul

Livrarea unui teren destinat construcției trebuie considerată supusă taxei pe valoarea adăugată în temeiul legislației naționale a unui stat membru în cazul în care statul respectiv face uz de posibilitatea prevăzută la articolul 12 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138/CE a Consiliului din 19 decembrie 2006, independent de caracterul permanent al operațiunii sau de aspectul dacă persoana care a efectuat livrarea exercită o activitate de producător, de comerciant sau de prestator de servicii, în măsura în care această operațiune nu constituie simpla exercitare a dreptului de proprietate de către titular.

O persoană fizică ce a exercitat o activitate agricolă pe un teren recalificat drept teren destinat construcției, în urma unei modificări a planurilor de amenajare a teritoriului, intervenită din motive independente de voința acestei persoane, nu trebuie considerată persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în sensul articolului 9 alineatul (1) și al articolului 12 alineatul (1) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138, dacă vinde terenul respectiv, în ipoteza în care aceste vânzări se înscriu în cadrul administrării patrimoniului privat al acestei persoane.

Dacă, în schimb, această persoană, în vederea realizării vânzărilor menționate, ia măsuri active de comercializare a terenului prin utilizarea unor mijloace similare celor adoptate de un producător, de un comerciant sau de un prestator de servicii în sensul articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138, această persoană trebuie considerată că exercită o „activitate economică” în sensul articolului menționat și, în consecință, trebuie considerată persoană impozabilă în scopuri de taxă pe valoarea adăugată.

Faptul că această persoană este un „producător agricol forțat”, în sensul articolului 295 alineatul (1) punctul 3 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2006/138, este lipsit de relevanță în această privință.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010

Hotărârea Curții (Camera întâia) din 15 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal Supremo — Spania) — Unio de Pagesos de Catalunya/Administración del Estado

(Cauza C-197/10) ⁽¹⁾

[Politica agricolă comună — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Schemă de plată unică — Drepturi la plată din rezerva națională — Condiții de acordare — Agricultorii care încep să desfășoare o activitate agricolă — Caracter ipotetic al întrebării preliminare — Inadmisibilitate]

(2011/C 319/13)

Limba de procedură: spaniolă

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Unio de Pagesos de Catalunya

Pârâtă: Administración del Estado

cu participarea: Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 42 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L 270, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 49, p. 177) și a articolului 22 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) (JO L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101) — Sistem integrat de gestionare și de control privind anumite scheme de ajutoare — Regim de plată unică — Stabilirea cuantumului de referință — Neacordarea unor drepturi de plată în anumite situații — Tineri agricultori

Dispozitivul

Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare prezentată de Tribunal Supremo (Spania) prin decizia din 18 martie 2010 este inadmisibilă din cauza caracterului său ipotetic.

(¹) JO C 195, 17.7.2010.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 15 septembrie 2011 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Baden-Württemberg — Germania) — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz/Finanzamt Stuttgart III

(Cauza C-240/10) (¹)

(Liberă circulație a persoanelor — Nediscriminare și cetățenia Uniunii — Impozit pe venit — Luarea în considerare a indemnizațiilor de reședință în afara țării de origine la calculul cotei de impozitare aplicabile altor venituri potrivit unui barem progresiv — Luarea în considerare a indemnizațiilor acordate funcționarilor unui alt stat membru care își desfășoară activitatea pe teritoriul național — Neluarea în considerare a indemnizațiilor acordate funcționarilor naționali care își desfășoară activitatea în afara teritoriului național — Comparabilitate)

(2011/C 319/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Baden-Württemberg

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Pârât: Finanzamt Stuttgart III

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Baden-Württemberg — Interpretarea articolelor 18, 21

și 45 TFUE — Reglementare națională privind impozitul pe venit care scutește indemnizațiile de expatriere acordate contribuabililor angajați de o persoană juridică de drept public națională și care primesc salariu din partea unei case de asigurări publice naționale — Lipsă a unei astfel de scutiri în ceea ce privește indemnizațiile acordate contribuabililor angajați pe teritoriul național de către o persoană juridică de drept public dintr-un alt stat membru și care primește un salariu din partea unei case de asigurări publice din acest alt stat

Dispozitivul

Articolul 39 CE trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei dispoziții precum articolul 3 punctul 64 din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz), potrivit căreia indemnizații precum cele în discuție în acțiunea principală, acordate unui funcționar al unui stat membru care își desfășoară activitatea într-un alt stat membru, pentru a compensa pierderea puterii de cumpărare la locul de repar-tizare, nu sunt luate în considerare pentru stabilirea cotei de impozitare aplicabile în primul stat membru celorlalte venituri ale contribuabilului sau ale soțului său, în condițiile în care indemnizațiile echivalente acordate unui funcționar al acestui stat membru care își desfășoară activitatea pe teritoriul primului stat membru sunt luate în considerare pentru stabilirea acestei cote de impozitare.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Recurs introdus la 3 martie 2011 de Ignacio Ruipérez Aguirre și ATC Petition împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera patra) pronunțate la 20 ianuarie 2011 în cauza T-487/10, Ignacio Ruipérez Aguirre și ATC Petition/Comisia Europeană

(Cauza C-111/11 P)

(2011/C 319/15)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurenți: Ignacio Ruipérez Aguirre și ATC Petition (reprezentant: M.J. Sánchez González, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Prin ordonanța din 14 iulie 2011, Curtea (Camera a șasea) a respins recursul.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landgericht Köln (Germania) la 5 august 2011 — Germanwings GmbH/Amend

(Cauza C-413/11)

(2011/C 319/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Köln